

Luc Van Ceulebroeck

Als gevolg van de combinatie van een slagerij met een vleesveehouderij legt Luc Van Ceulebroeck de nadruk op een maximale vleesopbrengst in de fokkerij.

Zwijnaarde

Beroep:	slager en vleesveehouder
Ras:	Belgisch witblauw
Aantal stuks:	100
Aantal hectare:	20

Luc Van Ceulebroeck maakt via talrijke et-sessies uitsluitend gebruik van het beste fokvee

Maximaal vlees vermeerderen

Maximale vleesaanzet staat voorop in het fokdoel van slager en witblauwfokker Luc Van Ceulebroeck uit Zwijnaarde. Breedte in de voorhand, de rug en veel lengte zijn naast fijnheid de belangrijkste selectiecriteria in de eigen witblauwfokkerij met 100 stuks vee.

tekst **Annelies Debergh**

Bij het slachten van een dier is het eerste wat je doet de poten eraf snijden. Fijnheid, breedte en lengte, dat is wat telt.' Het is een van die memorabele citaten die afgelopen jaar bij de publicatie van de hoogstgepunten Belgisch witblauwe fokkoeien in *VeeteeltVlees* verscheen.

De economische nuchterheid heerst nog steeds bij Luc Van Ceulebroeck (40). Samen met zijn vrouw Marleen Lippens en zoon Gil baat hij in het Oost-Vlaamse Zwijnaarde een slagerij uit die hand in hand gaat met een eigen vleesveefokkerij iets verderop. 'Al van mijn zestiende ben ik geboeid door veehouderij,' Luc, destijds nog slager in opleiding, startte toen al met het houden van twee dieren. 'Van dan af is de vleesveehouderij hob-

bymatig gegroeid. Nu heb ik hier wat verder een rundveebedrijf, maar het begon echt van nul.'

Nieuw bloed door embryoruil

De vleesveehouderij en slagerij sluiten nauw op elkaar aan. 'Ik krijg van collega-veehouders soms wel eens de opmerking dat met een gesloten kring van vleesveehouderij en slagerij alle marges de eigen zak ingaan', vertelt Luc. Het neemt niet weg dat hij kritisch blijft ten aanzien van zichzelf. 'Dat betekent niet dat de vleesveehouderij op zichzelf niet rendabel moet zijn.'

De veestapel telt momenteel 100 stuks vee. 'Ik houd veertig vrouwelijke dieren aan en probeer om bijna uitsluitend met de beste koeien te werken.' Luc Van Ceu-

lebroeck doelt op de veelvuldige toepassing van embryotransplantatie en haalt in dezelfde adem de aangekochte fokkoe Adoucie du Coin aan. Deze laatste kocht hij bij de familie Mailloux in Wallonië. 'Die koe heb ik toen diverse keren gespoeld. Nu koop ik niets meer aan en selecteer ik verder uit de betere lijnen in eigen stal. Om toch af en toe vers bloed binnen te halen, ruil ik embryo's van eigen dieren met andere collega-witblauwfokkers.'

Embryotransplantatie is op het bedrijf schering en inslag. Op jaarbasis worden vijf tot zes spoelsessies doorgevoerd. De embryo's worden op zwartbonte ontvangsters ingezet, maar ook op het eigen witblauwvee. 'Met de mindere koeien en vaarzen fokken heeft in mijn ogen geen

Veelgebruikte spoelkoe: de excellente Lassodochter Muscade van den Hondellee

zin. Dan laat ik er liever een embryo inzetten van een koe die wel in mijn fokkerijvisie past.'

Het fokdoel is gericht op veel vlees van de hoogste kwaliteit. 'Veehouders denken al snel dat het vee te klein is en fokken daarom vooral op hoogtemaat.' Dat is verkeerd, vindt Van Ceulebroeck. 'Het zijn niet altijd de grootste dieren die de hoogste gewichten halen. Breedte en lengte, dat zijn de twee echt belangrijke kenmerken.'

In het atelier van zijn slagerij diept Luc Van Ceulebroeck het slachtetiket van het laatst verwerkte rund op. Na het oormerknummer prijkt daar in grote cijfers 595 kg op. 'Kijk, dat was een dochter van Aviateur du Buchy', vult de slager aan. 'Twee keer gekalfd en op vier jaar geslacht. Zo moet het zijn.'

Zoeken naar sterke moederlijn

Om aan zijn fokdoel gevolg te geven, kiest Luc de paringspartners zorgvuldig uit. 'Ik ga regelmatig bij enkele grote Waalse fokstallen op bezoek. Als je daar de boxen met nakomelingen ziet, dan weet je wel wat je van een stier kan verwachten.' Het is daar ook dat Luc Van Ceulebroeck de stier Panache de Centfontaine opmerkte. In de stal toont hij een box met enkele fraai witte levenskrachtige Panachenakomelingen. Een derde van de veestapel draagt nakomelingen van de stier. 'Achter Panache zit een

sterke moederlijn. Een goede genetische achtergrond vind ik belangrijk.'

Ook de nakomelingen van Ipon des Peupliers passen in de fokkerijvisie. Luc Van Ceulebroeck: 'Ik gebruik de meeste stieren erg gericht op bepaalde moederlijnen. Ipon heb ik zo ingezet op moederdieren met extra veel vlees. Die combinatie past wel.' De kruising van Occupantdochters met Opium de Chocquenée komt eveneens ter sprake. Het gebeurt nog wel eens dat de fokker naar ouder bloed teruggrijpt. 'Soms is het beter om naar een oudere stier terug te grijpen dan om ineens veel bloed van heel jonge stieren in te zetten.'

De combinatie van een slagerij met een witblauwfokkerij vergt een doorgedreven arbeidsorganisatie. 'Maar een hobby, daar wordt je niet moe van', stelt Luc Van Ceulebroeck. Voor een betrouwbare detectie van kalvingen hanteert de veehouder de temperatuurmethode naast het opvoelen van de bekkenbanden. 'Vanaf het moment dat ik vermoed dat een dier binnen korte termijn gaat kalven, bel ik al de dierenarts op.' Maar ook dat managementsaspect blijft in eigen beheer. Extra arbeid wordt liever in de slagerij ingeschakeld.

Om een snel tempo van veevermeerdering aan te houden werkt Luc Van Ceulebroeck jaarlijks met vijftien tot twintig ontvangsters. 'Ik kies voor kwaliteit en zoek vee uit met een degelijke pedigree

en een betrouwbare gezondheidsstatus', legt de fokker uit. Nog voor de aankomst in Zwijnaarde wordt aangekocht vee op een aantal ziekten getest. Met die extra eisen hangt aan het aangekochte jongvee een hoger prijskaartje, maar dat vormt geen bezwaar. 'Ik geef dat extra geld graag uit, want dat verdien je later bij de verkoop van een gekalvde vaars toch weer terug.'

Gescheiden opfok

De opfok van de kalveren gebeurt gescheiden van de moeder. 'Bij zogen bij de moeder is het te moeilijk om voldoende controle te houden op het vee, zeker door de combinatie met de slagerij.' Daarom voert Luc de kalveren zelf dagelijks melk op basis van melkpoeder. De jongste groep is buiten in kalverhutten gehuisvest. 'Ik kom nu elke dag twee keer met de kalveren nauw in contact. Als een kalf niet vlot genoeg opstaat of niet genoeg drinkt, dan kan ik dat sneller opmerken dan wanneer de dieren in de weide zouden lopen.'

In de zomermaanden loopt het leeuwen-deel van het vee op de twintig hectare weiden. Inmiddels staan alle dieren op stal, wat de arbeidsdruk weer iets beperkt. Of het bedrijf nog groeit in de toekomst? 'Nee, de omvang volstaat voor de eigen afzet. Waarom meer produceren als je daardoor niet per definitie beter verdient?' |

Vleesveehouderij met vermeerdering van alleen de beste genen uit eigen stal